

φει περὶ τὸν Ἡλίου, ἡ Σελήνη τὴν ἀκολασθῆ γυρίζεσσα πάντοτε περὶ αὐτήν.
Οὖν τὸ νὰ γυρίζῃ καὶ περὶ τὸν Ἡλίου προέρχεται μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ μὴν ἀφίσῃ τὴν Γῆν.

Tὸ κατάλαβα, μ' ἀπεκρίθη, καὶ ἀγαπῶ τὴν Σελήνην ὅπερ ἔμαιε μὲν ἡμᾶς ἃς καὶρὸν ὅπερ ὅλοι οἱ ἄλοι Πλανῆται μᾶς ἀφίσαν. Οὐ μολόγησει ὅμως ὅτι ἂν ὁ Αἰλεμανός σε ἡμπορεύσει νὰ μᾶς κάμη νὰ χάσωμεν καὶ αὐτὴν, ἥδελε τὸ κάμη μὲν κάθε τε εὐχαρίστην, ἐπεδὴ βλέπω ἃς ὅλα τε τὰ κινήματα ὅτι ἔχε πολλὰ κακὰς σκοπεῖς διὰ τὴν Γῆν. Εἴγω τὸν εὐχαριστῶ, τὴν ἄπα, ὅπερ ἔταπένωσε τὴν ὑπερηφανίαν τῶν ἀνθρώπων οἱ ὅποιοι μ' ἐβάλθησαν ἃς τὸν πλέον καλύτερον τόπον τε κόσμος, καὶ πολλὰ χαίρω νὰ βλέπω τώρα καὶ τὴν Γῆν ἃς τὸ πλῆθος τῶν Πλανῆτῶν καλὸ-

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΚΑΙ ΛΗΞΙΣ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΒΟΦΙΑΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

κι' αὐτὸν, μ' ἀπεκρίθη, Θαρρεῖς ὅτι ἡ
ὑπερηφάνεια τῶν ἀνθρώπων ἐκτέλεται
ἕως ἃς τὴν Αἰγαίονομίαν; ἢ πάλιν Θαρ-
ρεῖς ὅτι μὲν ἔταπενωσες, διατὶ μ' ἔμα-
θες πῶς ἢ Γῆ γυρίζει περὶ τὸν Ήλίουν;
σὲ πληροφορῶ ὅτι μὲν ὅλα αὗτὰ, ἐγὼ
τὸν ἑαυτόν με δὲν τὸν ἔχω ἃς ὅλιγω-
τέραν ὑπόληψιν. Ωχ θεέ με! τὴν ἀπε-
κρίθην, πολλὰ καλάτο Ιησούρω οερά με ὅ-
τι δὲν μέλαι τόσου πολλὰ κανέναι διὰ τὴν
τάξιν ὅπῃς ἐπέχει ἃς τὸ πᾶν, ὅσου τὸν
μέλαι διὰ τὴν τάξιν ὅπῃς νομίζει ὅτι πρέ-
πε νὰ ἐπέχῃ ἃς μίαν κάμεραν, καὶ ὅτι
ἡ προτίμησις δύω Πλανητῶν δὲν ἥμπορεῖ
νὰ εἴναι ποτὲ τόσου μεγάλη δελαιά,
ὅσου εἴναι ἡ προτίμησις δύω πρέσβεων.
Ως τόσου αὗτὴ ἡ ἴδια κλίσις ὅπῃς κάμνει
τὸν ἀνθρώπουν, νὰ ἀγαπῇ πάντοτε νὰ
ἔχῃ τὸν πλέον ἔντιμον τόπουν ἃς μίαν
συνέλευσιν, κάμνει καὶ ἔνα φιλόσοφον ἃς
ἔνα σύνημα νὰ βάλῃ ἀν ἥμπορέσῃ τὸν

έαυ-

ἐκευτόν τοι, ἃς τὸ κέντρον τῆς κόσμου, καὶ
εὐχαριστώμενος μὲν κάθε τοι ἀρέσκειν νὰ
ἔγιναι ὅλα τὰ ὅντα μόνου καὶ μόνου διὸ
αὐτὸν, ὑποδέτα, Ἰσως χωρὶς νὰ τὸ ἐν-
νοῦ, αὐτὸν τὸ ἴδιον αἴτιον ὅπῃ τὸν κο-
λακεύει, καὶ δὲν παραιτᾶται ποσῷς ἢ καρ-
διά τοι ἀπὸ τὸ νὰ καταγίνεται ἃς μίαν
ἀπλῶς κατ' ἐπίνοιαν ὑπόδεσιν. Παξοι-
κὰ νὰ σὲ ἀπῶ, μ' ἀπεκρίθη, αὐτὸν ἔ-
ναι μία κατηγορία ὅπῃ μόνος σα τὴν
ἔφηδες ἐναυτίον τῆς ἀνθρωπίνης γένες.
καὶ λοιπὸν δὲν ἐπρεπε ποτὲ νὰ δεχθῇ κα-
νέναις τὸ σύζημα τῆς Κοπερνίκου, ἀφ'
ὅτι εἶναι τόσου ἐξανηγτικόν· διὰ τέτο,
τὴν εἶπα, καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος Κοπέρνικος
μὲ τὸ νὰ μὴν ἐπίσευε ὅτι θέλαι λάβῃ
καλὴν ἐκβασιν ἢ δόξα τοι, ἐπέμαυε πο-
λὺν καιρὸν ἃς τὸ νὰ μὴ θελήσῃ νὰ τὴν
κοινολογήσῃ. Τέλος πάντων ὅμως διὰ
τὰς μεγάλας παρακλήσεις καὶ παρακινή-
σεις πολλῶν ἐπισήμων ἀνθρώπων ἀπε-

φάσισε νὰ τὴν ἐκδώσῃ. Ι' Ξεύρετε ὅμως τί ἔπαθε; τὴν ἡμέραν ὅπῃ τὸν ἐφεραν τὸ πρῶτον τυπωμένον σῶμα τῇ βιβλίᾳ τι, ἀπένθινε, καὶ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον πολλὰ ἐπιτίθεαι ἐγλύτωσε, μὴ θέλων ταῖς νὰ δοκιμάσῃ τὰς ὅσας ἀντιρρήσας προέβλεπεν. Αἴκεσαι, ἕπεν ἡ Μαρκέζα, πρέπει νὰ ὅμολογήσωμεν πᾶς ὁ κόσμος ὅλος ἔχει δίκαιον, ἐπαδὴ καὶ ὁ κανὸς ἔνας βεβαιότατα δυσκολεύεται νὰ θίειαθῇ ὅτι γυρίζει περὶ τὸν Ήλιον, ἐνῷ μάλιστα κανένας δὲν ἀπάζει τόπου, ἀλλ' εὑρίσκεται κάνει ἡμέραν τὸ παρόν ἃς τὸν αὐτὸν τόπον ὅπῃ ἐπλάγιασε τὸ βράδυ. Μὲ φαίνεται ὅμως νὰ βλέπω ἃς τὸ πρόσωπόν σα ὅτι ἔχεις νὰ μὲν ἀπῆς πᾶς ἐπαδὴ καὶ ἡ Γῆ ὅλη ὀλόκληρος κινᾶται βεβαιότατα, διέκοψε τὸν λόγον της· αὐτὸς ἔναι τὸ ίδιον ωσὰν νὰ ἔχετε κοιμηθῆ μέσα ἃς ἔνας καΐκι ὅπῃ πλέσαι ἃς τὸν ποταμὸν, ἃς τὸ ὅποιον

ὅταν

ὅταν ἡθέλετε ἐξυπνήσῃ, ἀναμφιβόλως
ἡθέλετε εύρεσθαι ἃς τὸν αὐτὸν τόπον,
καὶ ἃς τὴν αὐτὴν θέσιν ὡς πρὸς ὅλα τὰ
μέρη τῆς κατίτι. Ναὶ, μὲν ἀπεκρίθη οὐδὲ
ὅμως μιας μεγάλη διαφορά· διατὰ ὅταν
ἡθελα ἐξυπνήσω ἃς τὸ καῖκι, ηθελα
εύρη τὸ περιγιάλι ἀλλαγμένον, καὶ αὐτὸ^{τοῦ}
ἡθελε μὲ κάμη νὰ καταλάβω ὅτι τὸ
καῖκι μις ἀλλαξε τόπον. Τέτοιος δὲν
συμβαίνει ἐπίσης καὶ ἃς τὴν Γῆν, ἐπειδὴ
καὶ ἐγὼ εύρισκω πάντοτε ὅλα τὰ πράγ-
ματα καθὼς τὰ ἄχα αἴφιση. Οὐχὶ κε-
ρδέ μις, τὴν ἀπεκρίθην, οὐχι· καὶ τὸ πε-
ριαγιάλι τῆς Γῆς ἐπίσης ἀλλάζει. Γέξεύ-
ρετε πολλὰ καλὰ ὅτι ἐπάνω ἀπ' ὅλας
τὰς κύκλους τῶν Πλανητῶν εἶναι τὰ Α'-
πλανῆ Α"ρα. Ι'δε αὐτὸν εἶναι τὸ ἐδι-
κόν μας περιγιάλι· ἐγὼ λοιπὸν εἶμαι
ἐπάνω ἃς τὴν Γῆν· ή Γῆ διαγράφει ἔνα
μεγάλου κύκλου περὶ τὸν Ήλιον· κοι-
τάζωντας ἃς τὸ κέντρον αὐτῆς τῆς κύκλου

βλέπω εἰκαῖ τὸν Ήλιον, ἀνίσως ὅμως δὲ
Ηλιος δὲν ἀπέσβυνε τὰ Αἴρα, ἐκτά-
νωντας ἐγὼ τὴν ὄρασίν με κατ' εὐθέαν
γραμμήν περαιτέρω ἀπὸ τὸν Ήλιον ἥ-
νελα τοῦ ἀφεύκτως ὅτι ἀντικρύζει ἡς
κάποια Αἴρα. Αὖτε ἐπαδή τὸ φῶς τῷ
Ηλίῳ, τότε δέν μοι τὸ συγχωρεῖ τὴν
ἡμέραν, βλέπω εὐκόλως τὴν νύκτα κα-
θαρώτατα μὲ ποῖα Αἴρα ἀντικρυζε τὴν
ἡμέραν, τὸ ὅποιον εἶναι κατὰ πάντα λό-
γου τὸ τοιούτον. Οὐδενὶ δὲν ἀλλαζε πάντελῶς τό-
που, ἐγὼ ἥνελα βλέπη τὸν Ήλιον
πάντοτε νὰ ἀντικρύζῃ μὲ τὰ αὐτὰ Α-
πλανῆ Αἴρα. Εὐθὺς ὅμως ὅπερεν ἡ Γῆ
ἀλλάξῃ τόπου, ἐγὼ πρέπει ἀφεύκτως
νὰ τοῦ ὅτι ἀντικρύζει ἡς ἀλλα Αἴρα, οὐ
τὸν κερά με τότε εἶναι τὸ περιγιάλι ὅπερεν
ἀλλάξει κάνε ἡμέραν. Σε ἐπαδήν ἡ Γῆ
κάμνει τὸν κύκλον της περὶ τὸν Ήλιον
εἰς διάσημα ἐνθὲς χρόνος, βλέπω εἰς τὸ

διάεσημα αὐτὸν τὸν Ἡλίον νὰ ἀντικρύξῃ
ἀπηλοδιαδόχως εἰς διάφορα Αἴγαρα Α'-
πλανῆ, τὰ ὅποια χηματίζεν ἔνα κύκ-
λον. Αὐτὸς ὁ κύκλος ὀνομάζεται Ζω-
διαικός· ἐγαπᾶτε νὰ σᾶς κάμω τὸ χῆ-
μα ἐδῶ ἐπάνω εἰς τὴν ἄμμον; ἔχει,
μέντοι ἀπειρίση, ἀδιαφορῶ. ἐπατα αὐτὸν
ἢ νὰ δώσῃ εἰς τὸ δάσος με τὸν φιλοσο-
φικὸν ἀέρα, τὸν ὅποιον δὲν θέλω νὰ
τὸν ἔχω. Η θαρρεῖτε ὅτι δὲν ἔκβασα
τῶς ἔνας φιλόσοφος μίαν φοράν μὲ τὸ
νὰ ἔναυάγησεν ἔτυχε νὰ πέσῃ εἰς ἔνα
νησὶ ὅπερ δὲν τὸ ἔγυροιζε, οὐ εὔθυνς ὅπερ
αἶδε μερικὰ σχήματα, γραμμὰς, οὐ
κύκλους γραμμένους εἰς τὸ ἀκρονθαλάσσιον
ἔφωναξεν εἰς ἐκάνους ὅπερ τὸν ἀκολούθη-
σαν; Θαρσεῖτε σύντροφοι! τὸ νησὶ μῆναι κατοικημένον,
ιδὲ ἀνθρώπων πατήματα. Πολλὰ καλὰ λοι-
πὸν γυνωρίζεις ὅτι ἔτε ἀνύκα παντελῶς
εἰς ἐμένα νὰ κάμω τέτοια πατήματα,
ἔτε πρέπει νὰ φανεῖν ἐδῶ.

Α' ξίζει καλύτερα τωόντι, τὴν ἀπεκρίθην, νὰ μὴ βλέπῃ τινὰς ἐδὼ ἄλλο τίποτε, ἐμὴ μόνου πατήματα ἔργων, δηλαδὴ τὸ σῖνομά σας καὶ τὴν μονοκονδυλιάν σας, γραμμένας ἐπάνω ἐξ τὴν φλέδαιν τῶν δένδρων, ἀπὸ τὸ χέρι ἐκάνων ὅπε σᾶς λατρεύειν. Α'ς ἀφίσωμεν παρακαλῶ ἐκάνυς ὅπε λατρεύειν, μὲ αἴπε, καὶ αἵσ συντύχωμεν περὶ Ήλίου. Πολλὰ καλὰ ἔνυοῶ τὸ πῶς καὶ διατὶ φανταζόμενα ὅτι διαγράφει ὁ Ήλιος τὸν κύκλον ὅπε διαγράφομεν ἡμεῖς οἱ ίδιοι. ἀλλ' αὐτὸς ὁ γύρος ἀποτερατῦται ἐξ αὐτὸν, ἐκάνος δὲ ὅπε ὁ Ήλιος κάμνει καθ' ἡμέραν ἐπὶ κορυφήν μας πῶς γίνεται; Παρετηρήσετε ποτὲ, τὴν ἀπεκρίθην, ὅτι μία σφαίρα, τὴν ὅποιαν ἡδέλετε κυλίσῃ ἐξ αὐτὸν τὸν δρόμον, πρέπει νὰ ἔχῃ δύω κινήσεις; μίαν τὸ νὰ πηγαίνῃ πρὸς τὴν ἄκρην τῆς δρόμου, καὶ ἄλλην τὸ νὰ γυρίζῃ ἐξ τὸν αὐτὸν καιρὸν πολλαῖς φοραῖς

αὐτὴ περὶ αὐτὴν, ἃς τρόπου ὅπερ τὰ μέρη ὅπερ φαίνονται εἰς αὐτὴν τὴν σφαίραν ἐπάνω, νὰ καταβαίνουν κάτω, καὶ τὰ κάτω νὰ ἀνεβαίνουν ἐπάνω. Αὐτὸ τὸ ἴδιον κάμνει καὶ ἡ Γῆ· ἐνῷ προχωρεῖ ἃς τὸν οὐκλόν ὅπερ διαγράφει ἃς διάζημα ἐνὸς χρόνου περὶ τὸν Ήλιον, γυρίζει καὶ αὐτὴ περὶ αὐτὴν, εἰς διάζημα ἄκοσι τεσσάρων ὥρῶν. Οὐδενὶ ἃς τὸ διάζημα αὐτὸ τῶν ἄκοσι τεσσάρων ὥρῶν κάνε μέρος τῆς Γῆς χάνει, καὶ πάλιν εὑρίσκει τὸν Ήλιον, καὶ κατ' ἀναλογίαν ὅσου γυρίζονταις πληγσιάζει πρὸς τὸ μέρος ὅπερ ἔναι ὁ Ήλιος, τόσον φαίνεται ὅτι ὁ Ήλιος ὑψώνεται· καὶ ὅταν πάλιν ἀρχίσῃ ἀκολεύνωνταις τὸν αὐτὸν γύρον νὰ ἀπομακρύνῃ, φαίνεται ὅτι χαμηλώνει. Αὐτὸ ἔναι πολλὰ νόσιμον, εἶπεν, ἡ Γῆ νὰ τὰ ἐπιφορτίζεται ὅλα, καὶ ὁ Ήλιος νὰ μὴν κάμνῃ τίποτε. Καὶ λοιπὸν ὅταν φαίνεται ὅτι ἡ Σελήνη, οἱ ἄλλοι Πλανῆται

ται, καὶ τὰ Αὐτοῦ Αἰρετά κάμνεν ἐπὶ
κορυφήν μας ἔνα γύρον ἀς ἕκοσι τέσ-
σαρας ὥρας, εἶναι καὶ αὐτὸς μίας κατὰ
φαντασίαν ὑπόθεσις; Βεβαιότατά κατὰ
φαντασίαν, τὴν ἀπεικόνισην, τὸ διπότον
προέρχεται ἀπὸ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. Οἱ
λοιποὶ Πλανῆται κάμνεν καὶ αὐτοὶ τὰς
κύκλους των μόνου περὶ τὸν Ήλιον ἀς
ἀνίσες καιρὲς (ιά) κατὰ τὰς ἀνίσες των
ἀποσάσας, καὶ διὸ τῦτο ἐκεῖνον διπὲν θῶ-
μεν σύμμετον ὅτι ἀντικρύζει ἀς ἐν κά-
ποιον σημεῖον τῷ Ζῳδιακῷ, δηλαδὴ τῷ
μεγάλῳ ἐκάνει κύκλος τῶν Αὐτοῦ Αἰρετῶν,
αὐριον ἀς τὴν αὐτὴν ὥραν τὸν
βλέπομεν ὅτι ἀντικρύζει ἀς ὅλο, τό-
σον κανδ’ ὅ, τι προχωρεῖ ἐκεῖνος ἀς τὸν
κύκλον τοῦ, ὅσου κανδ’ ὅ, τι προχωρεῖ-
μεν καὶ ἡμᾶς ἀς τὸν ἀδικόν μας, ὃσὰν
διπὲν καὶ ἡμᾶς περιπατῶμεν, καὶ οἱ λοιποὶ
Πλανῆται περιπατῶν ἐπίσης, κατὰ τὸ
μᾶλλον ὄμως καὶ ἡττον ἀργότερον ἢ τα-

χύτερου ἀπὸ ἡμᾶς. Εἴκ τέτοια προέρχεται τὸ νὰ εἶχωμεν κατὰ διαφόρους καιρὸς διαφόρους ἀντιθέσεις ὡς πρὸς αὐτὰς, καὶ τὸ νὰ μᾶς φαίνωνται ἃς τὰς περιόδους των μερικαὶ ἀταξίαι (ιβ') περὶ τῶν ὅποιων δὲν εἴναι ἀνάγκη νὰ σᾶς δημιλήσω κατὰ τὸ παρόν. Αρκεῖ μόνου νὰ ξεύρετε ὅτι ἡ κατ' ἐπιφάνειαν ἀταξία τῶν Πλανητῶν προέρχεται μόνου καὶ μόνου ἀπὸ τὸν διαφορετικὸν τρόπον, μὲ τὸν ὅποιον ἡμεῖς ἔξ αἰτίας τῆς κινήσεώς μας τὰς συναπαντῶμεν, κατὰ βάσιος ὅμως ὅλοι καὶ ὅλα εἶναι εὐτακτοι καὶ τεταγμένοι. Οὗτοι εὖτακτοι καὶ ἐγὼ τὸ σέργω, ἀπεν ἡ Μαρκέζα, ἀγαπῶσα ὅμως ἡ εὐταξία των νὰ ἔχημεν κομμάτι ὅλιγώτερον τὴν Γῆν, ἐπειδὴ καὶ τὴν καταχρῶνται χωρὶς παντελῶς φειδῶ, καὶ ὡς πρὸς ἓνα σῶμα τόσον παχὺ, καὶ τόσον βαρὺ, ἄνω πολὺ νὰ τὸ ζητεῖν τόσην ἐλαφρό-

τητα καὶ τόσην εὔκινησίαν. Καλὰ κεράμε, τὴν ἀπεκρίνην, μὰ ἀγαπάσατε καλύτερα, ὁ Ήλιος καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι Αἰσέρες ὅπερ ἔναι σώματα τόσου ὑπερμεγένη νὰ κάμνων εἰς ἄκοσιτέσσαρας ὥρας περὶ τὴν Γῆν ἔνα κύκλου ἀπερον; Ἡ τὰ Αἴτλανῆ Αἴρα κέμεναι εἰς τὸν μεγαλύτερον κύκλου (ιγ') νὰ περιέρχωνται εἰς διάσημα μιᾶς ἡμέρας περισσότερον ἀπὸ ἄκοσι ἑπτὰ χιλιάδας ἔξακόσιαις ἔξηντας φοραῖς διακόσιαι μιλιένιαι λέγας; ἐπειδὴ καὶ πρέπει ἀφεύκτως ὅλι αὐτὰ νὰ συνέβεν, αὖν ἡ Γῆ δὲν γυρίζει αὐτὴ περὶ αὐτὴν εἰς ἄκοσι τέσσαρας ὥρας. Οὐδεν τῇ ἀληθείᾳ κατὰ πάντας εὐλογώτερον εἶναι τὸ νὰ κάμη ἡ Γῆ αὐτὸν τὸν κύκλου, ὁ ὅποιος δι' αὐτὴν ποτὲ δὲν εἶναι περισσότερον ἀπὸ ἑννέα χιλιάδας λέγας, ὃσαν ὅπερ βλέπετε ὅτι ἐνυός χιλιάδες λέγαι συγκρινόμε-

50 ΒΡΑΔΙΑ

ναι μὲ τὸν φρικώδη ἐκάνον αἴρισμὸν ὅπε
σᾶς ἄπα, ἀναι γεδὸν γέδεν.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΓΩΝ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΝΑ ΕΠ. ΚΑΡΙΤΗΤΑ ΛΟΝΤΡΑ ΠΕΤΣΙΟΣ

Ωχ! μόλις είπε καί οἱ Μαρκέζαι, μὰ
ὅτι οὐτέ πάτερα τὰ Αἰγαία εἶναι ὅλο πῦρ (ιδ')
οὐδὲ κίνησις δὲν τὰ παράξει παντελῶς, οὐ
Γῆ σύμως δὲν φαίνεται νὰ εἶναι τόσου εύ-
μετακίνητος. Μὰ οὐ μπορέσετε νὰ πι-
σεύσητε, τὴν ἄπα, ἂν οὐ πᾶρα δὲν σᾶς
τὸ ἀπέδαχνε, ὅτι ἔνα μεγάλο οαράβι
ἄρματωμένου μὲ ἑκατὸν πενήντα πυρο-
βολικὰ κομμάτια, φορτωμένου ἀπὸ τρεῖς
χιλιάδας καὶ ἐπέκεινας ἀνθρώπων, καὶ γε-
μάτου ἀπὸ διάφορα εἴδη μιᾶς τόσης ὑ-
περβολικῆς ποσότητος πραγμάτων, οὐ μ-
πορεῖσθε νὰ εἶναι τόσου εὔμετακίνητου; Ή
τέσσον ὅλον αὐτὸν τὸ ὄγκωδες σῶμα
χρειάζεται μόνου καὶ μόνου ἔνα μικρὸν
πινεύσιμου ἀνέμα διὰ νὰ τὸ κάμῃ νὰ πε-
ριπατῇ ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ἐπειδὴ καὶ τὸ οε-
ρὸν μὲ τὸ νὰ εἶναι ἐν σῶμα ὑγρὸν,

ρέυσὸν, καὶ δαιρεῖται μὲν μεγάλην εὔκολίαν, πολλὰ ὀλίγον δύναται νὰ ἀντιστῆ ἃς τὴν κίνησιν τῆς καρχιβίας. Η̄ ἀν τὸ καράβι αὐτὸν ὑποτεθῆ, ὅτι πλέον μέσα ἐς ἔνα ποταμὸν, θέλει ἀκολουθήσαι βέβαια χωρὶς κανένα κόπον τὸ δεῦμα τῆς νερᾶς, ἐπειδὴ καὶ δὲν ἔχει κανένα τὸ νὰ τὸ ἐμποδίσῃ. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡ Γῆ ὅσον καὶ ἀνάποδης καὶ παχεῖς φέρεται εύκολώτατα ἃς τὴν ἡράνιον ὕλην μέσα, η̄ ὅποια εἶναι ἀπειράκις ὑγρότερα, καὶ δέυσοτέρα απὸ τὸ νερὸν, καὶ απὸ τὴν ὅποιαν εἶναι πλήρης (ιέ) ὅλη αὐτὴ ἡ μεγάλη ἔκτανσις ἐν τῇ πλεόν οἱ Πλανῆται. Καὶ περὶ λοιπὸν ἐπρεπε νὰ εἴναι προσηλωμένη ἡ Γῆ διὰ νὰ ἡμπορέσῃ νὰ ἀντιστῆ ἃς τὴν κίνησιν αὐτῆς τῆς ἡρανίας ὕλης, καὶ νὰ μὴν ἀφίσῃ τὸν ἐαυτόν της νὰ συμπεριφέρηται; τὸ ὄποιον εἴναι τὸ ἴδιον ὅσαν νὰ ἡμπορέσῃ μία μικρὴ

ξύλινη σφαίρα μέσα ἀς ἔνα ποταμὸν νὰ
μὴν ἀκολευθήσῃ τὸ ρεῦμα τῆς νερᾶς.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΑΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΛΑΘΗΝΗΣ ΚΑΣΤΑΝΙΩΝ Θ.ΠΕΤΣΙΟΥ

Μὰ πῶς ή Γῆ, ἀπε πρὸς τάτοις ἡ
Μαρκέζα, μὲ ὅλου της τὸ βάρος βα-
σάζεται ἐπάνω ἀς τὴν θράνιόν σα ὑλην,
ἡ ὄποια πρέπει νὰ ἔναι πολλὰ ἐλα-
φρή, ἀφ' ἣ ἔναι τόσου ὑγρὰ καὶ ρευ-
μή; δὲν ἐπεται, τὴν ἀπεκρίνην, ἐκεῖνο
ὅπῃ ἔναι πλέον ὑγρὸν νὰ ἔναι καὶ
πλέον ἐλαφρόν· Ε'πεδὴ καὶ τί ἔχετε
νὰ ἀπῆτε διὰ τὸ καράβι μας τὸ μεγά-
λο, τὸ ὄποιον μὲ ὅλου τα τὸ βάρος
ἔναι ἐλαφρότερον ἀπὸ τὸ νερὸν, ὥσταν
ὅπῃ ἐπιπλέα; δὲν ἔχω νὰ σ' ἀπῶ
πλέον τίποτε, μ' ἀπεκρίνη τρόπον τι-
νὰ μὲ νυμὸν, ἡ Μαρκέζα, ἐν ᾧσῳ ἔ-
χας πρόχειρον τὸ μεγάλο σα καράβι.
Μὲ βεβαιώνεις ὅμως ὅτι δὲν ἔχει τινὰς
φόβουν ἐπάνω ἀς ἔνας σφινδυλόνι τόσου
ἐλαφρὸν κανῶς μ' ἐκατέζησες τὴν Γῆν.